

et Mindretal, der fraraader dette, men jeg har ganske vist ikke i Mindretallets Motivering kunnet se, hvorfor de egentlig gør det, der er ikke noget bestemt positivt. Der kunde være stillet i Udigt for Fremtiden, at hvis man paa en eller anden Maade skulde kunne finde et eller andet Konserveringsmiddel, som var bedre end dem, vi nu kende, og som blev nødvendigt, at man saa ikke var afftaaret fra at benytte det; men jeg tror at kunne herolige Mindretallet med, at hvis det skulde ske i Fremtiden, at der skulde komme noget saadant, og det ikke mødte Modstand noget Sted, hvor vi sælge Smør, saa kunde man snart foretage en saadan Forandring. Jeg tror ikke, at det kan ske at vedtage denne Bestemmelse. Der er en Side af vor Smørhandel, som man navnlig ikke gerne vil fortrædige. Det er jo en bekendt Sag, at der her til. Rjøbenhavn foregaar en ret betydelig Transithandel med Smør fra andre Lande, navnlig Sverige og Finland og til Dels ogsaa Rusland og Australien. Det vil sige, Transithandelen føres dog vel nærmest fra Sverige og Finland, thi det, der kommer fra de andre Lande, kommer kun hertil for at forbruges, hvorimod ikke saa lidt Smør fra Sverige og Finland gaar over Rjøbenhavn til England. Men for den Del af vore Smørhandlere, som altsaa beskæftiger sig med, hvad jeg altsaa vil kalde den reelle Handel, med denne Transithandel over Rjøbenhavn, kan der ikke være noget i Vejen for, at de kunne henvende sig til deres Høieste Leverandører med Forlangende om, at de ikke maa benytte saadanne Ting. Jeg ved ogsaa af Samtaler med Smørgrossererne, at for denne Side af deres Forretning i Udlandet frygte de intet; Bestemmelsen vil ikke blive dem til nogen Gene, fordi Leverandørerne, naa de tro, at det er heldigt ikke at benytte den Slags Ting, da selvfølgelig heller ikke gøre det, og saaledes ogsaa i Finland for en stor Del. I Finland er Smørproduktionen og Smørhandelen vistnok ikke saa stærkt udviklet eller inde i et saa rationelt Spør som i Sverige, men det skrider jo godt fremad. Derimod er det vanskeligere med det Smør, som bliver indført fra de oversøiske Lande og fra Rusland, der kan det gerne være, at det maatte vil blive noget generende for Handelen, idet det menes, at der er en Del Forhøre i det Smør, ellers kunde det ikke være holdbart. Udvalget har imidlertid ogsaa haft sin Opmærksomhed henvendt derpaa, og derfor sagde jeg, at der som § 10 bliver vedtagen, saa har man refereret sig at stille et Endringsforslag til 3dje Behandling, som kunde lette Handelen med dette Smør noget, saa at det ikke vil blive

generende for de handlende, at de kunne faa lettere Udgang til Kontrol, end de nu have. Udvalget har ogsaa stillet et andet Endringsforslag til en anden Paragraf, nemlig § 17, som meget formilder, hvad der er vedtaget i Landstinget, navnlig med Hensyn til Straffebestemmelserne, som man ikke ønsker skulde være saa strenge for smaa Overtrædelser, idet man finder det for strengt, at Varen skal konfiskeres. Man har derfor stillet det Endringsforslag til § 17, at Landbrugsministeren kan tillade, at saadant Smør under Kontrol udføres eller forbruges her paa Stedet. Det er en Formildelse, der, som ogsaa Mindretallet har udtrykt i sin Betænkning, aabenbart er en Forbedring ved Loven, et Fremskridt, som alle have været enige om at gøre, og som ogsaa Ministeren har ment at kunne tiltræde. Se vi saaledes derpaa, som jeg her har udtalt, tror jeg, at vi med rolig og god Samvittighed kunne vedtage § 10, og jeg tillader mig derfor at anbefale Forslaget til Tingets Belvilje. Hvad det her drejer sig om, er i første Række det, at vi maa værne om vort Smørs gode Renomme i Udlandet, da det er en Livssag for det danske Landbrug vedblivende at staa saa højt som muligt, og jeg mener, at vi ikke fortrede til nogen anden Side i nogen nærværdig Grad, især efter de formildende Bestemmelser, vi have foreslaet indfatte i Loven. Jeg skal endnu kun anføre, at der i § 13 med Hensyn til Lønningbestemmelserne er foretaget den Forandring i den nugældende Margarinelov, at Margarineinspektorerne skulle have et Lønningstillæg af 200 Kr. for hvert 5 Aars Tjeneste i Tighed med Inspektorerne eller Kontrolørerne, jeg huster ikke ret, hvad de kaldes. Disse to Arter Embedsmænd staa nogenlunde i Klasse med hinanden, og Udvalget har derfor tiltraadt Forslaget om at give Margarineinspektorerne et saadant Tillæg for hver 5 Aar, de ere i Virksomhed. Med disse Udtalelser skal jeg anbefale Udvalgets Endringsforslag og fraraade at følge Mindretallet paa det Punkt, hvor det afviger fra Flertallet.

Fogtmann: Grunden til, at vi overhovedet beskæftige os med denne Sag for Øjeblikket, er jo den, at den nugældende Margarinelov udløber den 1ste Maj dette Aar; og for saa vidt vi ville have Lovbundne Regler paa dette Omraade, maa der altsaa inden Rigsdagen sluttes i Aar, ske en Fornyelse af denne Lov eller gives en Erstatning for den. Bevæggrunden til at sætte Lovgivningsmaskineriet i Gang, er her ikke den samme som ellers, at man har fundet et særligt Omraade, hvor der tiltrængtes ny